arvu, ilma et see oleks kujunenud kattesuhtele hädaohtlikuks. Liikvelolevate pangatähtede arv aasta vahetusel oli ümmarguselt 40 milj. kr. eelmise aasta 36,7 milj. kr. vastu. Kriisieelsel 1929. aastal oli see arv 36,4 milj. Ühes vahetusrahaga oli käesoleva aasta alguks rahamärke liikvel 45,2 milj. kr. väärtuses, mis on 3,4 milj. kr. võrra enam kui aasta tagasi ja 4,9 milj. krooni võrra enam kui 1929. a.

Kuigi laenude andmisel viimaseil aastail ei tehtud takistusi, näitas laenude nõudmine Eesti Pangast kuni 1935. a. viimase veerandini järjekindlat vähenemist. Möödunud aasta viimaseil kuil võis siiski märgata laenude nõudmise tõusmist, mis näitab, et krediidi-nõudmine majandustegevuse elavnemise tagajärjel uuesti kasvab.

Majanduspoliitika ja riigimajandus. Valitsuse majanduspoliitika pea-eesmärgiks oli viimaseil aastail majandustegevuse avardamine. Peab siiski tähendama, et majanduspoliitilised abinõud ei saa etendada määravat osa majandusliku olustiku kujunemisel, kuigi seda vahest tihti arvatakse. Majanduspoliitiliste abinõudega võib teatud määral juhtida majanduslikke jõude rahva üldhuvides vajalikuks osutunud suunas, kuid majanduselu põhisuunda määrab praeguse majandussüsteemi juures siiski eramajanduslikul pinnal arenevate majandustegurite kogusumma. Majanduslik olukord ei tuletu mitte ainult siseturu piires kujunenud vahekorrast üksikute majandustegurite vahel, vaid suurel määral ka maailmamajanduses tekkivate voolude mõjust. Kui majanduspoliitiliste abinõudega taotletavad sihid ühtivad majanduses avalduva põhivooluga, siis on nende tulemused tagajärjekad, vastasel korral võib aga tekkida vastuolusid ja positiivsed tulemused võivad jääda saa-

Eesti kroonika 1935, lk. 61